

По всяка вероятност селото възниква във връзка с охраната на стария път от Сливен през Вълген, Вратника, Демир капия, Стара река за Търново и Северна България. Това показва и старото му име. Най-ранното известие за селото е от 1704 г. под името *Кумрал дербенд*. Втората съставка говори, че селото се е намирало на важен проход – *дербенд* (дервент). Що се отнася до първата съставка на името, тя идва от турската дума *kumral* ‘светлокафяв’ или от *kum* ‘пясък, дребни камъчета’. Старият път на север от селото е бил пясъчлив и чакълест. В друг документ, от 1843 г., се споменава *Дербент чифлик*, а през втората половина на XIX в. се утвърждава името *Кюмюрджи чифлик*. През 80-те години на XIX в. Карел Шкорпил е записал, че селяните в миналото имали задължението да охраняват прохода и да носят кюмюр (въглища) за една от сливенските джамии.

По предание селото било нападнато от турци, дошли откъм с. Раково, когато мъжете били на работа. За отмъщение и българите нападнали Раково. След това, страхувайки се от репресии, те напуснали селото и се пръснали. На тяхно място дошли турци. Като първи преселници са запомнени Осман Мусов, Али Султан, Коджа Исмаил Ферелията, Али от Чолаковите, Хюсеин Хасанов от Раково и др. По предание селото е по-старо от с. Новачево (Еникьой), понеже жителите на това село идвали да се молят във вългенската джамия. През 1859 г. в селото имало 18 къщи на мюсюлмани сунити.

През турско време Кюмюрджи чифлик е в Сливенска каза. След Освобождението е в Сливенска околия. За кратко време е самостоятелна община, в която влиза и Еникьой, но още през 1884 г. център на общината става Еникьой. Много години Вълген е в Беленска община. С министерска заповед 3775 от 7. 12. 1934 г. селото е преименувано от *Кюмюрджи чифлик* на *Вълген*.

Останало настрани от новите пътища, селото се развива бавно и остава малко. С асфалов път е свързано едва през 1963 г. През 1964 г. е електрифицирано. През 1985 г. е водоснабдено.

Няма читалище, нито църква, нито джамия.

През 1878 г. в селото има 30 къщи; през 1934 – 34 къщи и 212 жители; 1920 – 234 души; 1926 – 28 сгради, 82 домакинства и 286 жители; 1946 – 349; 1965 – 237; 1985 – 179, през 2001 – 108 и през 2010 – 95 жители.

Основен поминък на населението е животновъдството, жителите му се занимават също със земеделие, дърводобив, миньорство.

Землището на с. Вълген с площ 19,7 кв. км е затворено между землищата на Сливен и с. Бяла. Има подчертано планински характер. Отводнява се от притоците на р. Асеновска. Най-югозападната му част с височина 400 м. е залята от язовир „Асеновец“. При връх Брусия височината достига до 1083 м.

Наименованията на местностите са предимно с турски произход.

Родове: *Башеви, Гарйбови, Коджѝклови, Мусови, Раковлиите, Чолакови*
ЖИ: *вългенец, вългевка, вългевци, вългевче.*

МИ: *Ак чичечлик, Алматѝ дересѝ, Алматѝк, Асѝновец, Балабѝница, Баладжатѝк, Балѝздрови колиби, Беглишка река (Беглик дерѝ), Брусѝйски дол,*